

یک بازی سرد و خسته کننده

محمد نوری
کارشناس فوتبال

دیدار دربی ۱۰۶ از نظر کیفیت فنی و جذابیت، فاصله محسوسی با استانداردهای یک بازی بزرگ داشت. دربی زمانی «دلچسب» تلقی می‌شود که تبادل گل، هیجان مسابقه را افزایش دهد؛ اما نبود گل و ثبت تساوی موجب شد سطح جذابیت بازی کاهش یابد.

با این حال، نمی‌توان عملکرد استقلال را ضعیف ارزیابی کرد. تیم دو موقعیت جدی گلزنی داشت که انتظار می‌رفت حداقل یکی از آنها به گل تبدیل شود. اگر سحرخیزان در استفاده از فرصت خود موفق بود، استقلال می‌توانست سه امتیاز ارزشمند را کسب کند. از منظر جدول رده‌بندی، این تساوی برای پرسپولیس نتیجه‌ای مطلوب محسوب می‌شود؛ زیرا تیمی که در رتبه پایین‌تری قرار دارد، با حفظ حداقل امتیاز از میدان خارج شد. در مقابل، استقلال به‌عنوان صدرنشین تنها یک امتیاز به اندوخته خود افزود. در بخش فنی، زوج خط دفاعی استقلال سامان فلاح و آتش‌موتاف نمایشی قابل‌تحصین ارائه دادند. سامان فلاح با وجود جوانی، عملکردی مطمئن و پخته داشت و روند رو به رشد او در ساختار دفاعی تیم محسوس است. از زمان اضافه شدن آشورموتاف، انسجام دفاعی استقلال تقویت شده و نقش نیازمند در کنترل و مهار موقعیت‌های خطرناک چشم‌پوشی کرد. همچنین آدان، دروازه‌بان استقلال، در چند صحنه مقابل حملات پرسپولیس واکنش‌های مؤثر داشت و ثبات خوبی نشان داد. قضاوت داور مسابقه نیز بدون چالش عمده بود، زیرا بازی فاقد صحنه‌های پیچیده و پر فشار دآوری بود. با این حال، مهم‌ترین نقطه ضعف این مسابقه، وضعیت زمین ورزشگاه و تعداد محدود تماشاگران بود. حضور حدود هشت هزار نفر در ورزشگاهی که میزبان دو تیم پرهوادار پایتخت است، از منظر فنی و رقابتی، کیفیت مسابقه و فضای بازی را تحت‌تأثیر قرار داد.

حق هواداران پایمال شد

اردلان آشتیانی
کارشناس فوتبال

دربی ۱۰۶ بیش از هر چیز یادآور این واقعیت بود که گاهی نتیجه برای دو تیم اهمیت بیشتری از کیفیت بازی پیدا می‌کند. هر دو تیم از همان دقایق ابتدایی نشانه‌هایی از رضایت به تساوی را بروز دادند و در نهایت، این هواداران بودند که باید نمایش کم‌هیجان و فاقد جسارت، از استادیوم و

بای تلویزیون ناامید شدند. پرسپولیس در نیمه اول نمایش بهتری داشت و چند بار توانست ساختار دفاعی استقلال را دچار مشکل کند. حرکت‌های ترکیبی در میانه میدان و نفوذهای عمقی، دو سه موقعیت جدی رو دروازه استقلال ساخت؛ اما آنتونیو آدان با واکنش‌های قابل‌تحصین مانع از فروپاشی دروازه تیمش شد. در سمت مقابل، استقلال با درک ضعف سرعتی سرچیزو اوریبه، برنامه حمله خود را روی ارسال‌ها و نفوذهای کناری بنا کرده بود؛ برنامه‌ای که اگرچه چند بار پیام نیازمند را به واکنش واداشت اما منجر به موقعیت قطعی نشد. استوری‌های مدیران دو باشگاه در روزهای پیش از مسابقه و فضای ملتهب مدیریتی، عاملی بود که بار روانی سنگینی بر دو تیم تحمیل کرد. بازیکنان به‌جای بازی برای پیروزی، بیشتر به بازی برای نیاختن تن دادند و این، ماهیت دربی را از نبرد تاکتیکی به مسابقه‌ای محتاطانه تبدیل کرد. با آغاز نیمه دوم، سطح فنی بازی به‌شدت افت کرد. ساختارهای فوتبالی از هم گسسته بود، پاس‌های عمقی و حملات طراحی شده جای خود را به ارسال‌های بی‌هدف از کنارها داد و دو خط دفاعی به‌سادگی این تپ‌های بلند را دفع می‌کردند. اگر دربی قرار است ویتترین فوتبالی ایران باشد، چنین کیفیتی نه‌تنها بیننده را دلسرد می‌کند بلکه پیام خوشایندی برای فوتبال منطقه هم ندارد. در نهایت، نتیجه مساوی برای هر دو سرمربی مطلوب بود؛ استادیل در صدر ماند و پرسپولیس فاصله را به یک امتیاز کاهش داد. اما در روزی که تصمیمات تاکتیکی محافظه‌کارانه بر میل به پیروزی غلبه کرد، بزرگ‌ترین بازنده این مسابقه هوادارانی بودند که چشم‌انتظار یک نمایش بزرگ مانده بودند.

داور دربی خوش‌شانس بود

یاسر همرنج
کارشناس داری

دربی تهران این بار یکی از سردترین و بی‌روح‌ترین روبروایی‌های دو تیم بود. در چنین دیداری که تقریباً هیچ صحنه خاص و چالش‌برانگیزی شکل نمی‌گیرد، طبیعی است که داور بازی خوش‌شانس باشد و بدون دشواری چشمگیر، قضاوت قابل‌قبولی ارائه دهد. داور در این مسابقه تمام صحنه‌ها را به خوبی

کنترل کرد و مشکلی در مدیریت جریان بازی نداشت. در داور و در فوتبال، «شانس» نقش مهمی دارد. اگر در دقیقه ۵ بازی گلی به ثمر نرسد، داور باید ۸۵ دقیقه با تنش و فشار مضاعف بازی را کنترل کند. اما زمانی که دو تیم با ترس از شکست، تنها برای کسب تساوی وارد میدان می‌شوند و حتی حضور شش یا هفت هزار نفر تماشاگر برایشان اهمیتی ندارد، طبیعی است که هیچ اتفاق ویژه‌ای رخ نمی‌دهد. شاید بدترین نکته این دربی نه در زمین مسابقه، بلکه مربوط به رنگ لباس داور و همچنین برگزاری دربی تهران در ورزشگاه اراک بود؛ تصمیمی عجیب برای مهم‌ترین بازی پایتخت. در این مسابقه حتی نشانه‌ای از خشونت رفتاری میان بازیکنان دیده نشد؛ برخلاف دربی‌های گذشته. این آرامش هم بیش از هر چیز ناشی از رضایت نانوخته دو تیم به «تساوی» بود. تساوی در ندارد؛ اما زمانی که تیم‌ها بخوابد گل نزنند، ترس از باخت ناگزیر شعله‌ور می‌شود.

جای خالی جسارت و گل در نبرد پرچنجال و بی‌خاصیت

هیچ-هیچ و دیگر هیچ

فرخ حساسی/ صد و ششمین دربی تهران، هیچ چیز نداشت و در نهایت نیز با تساوی بدون گل به پایان رسید. یک بازی سراسر محتاطانه که از دقیقه اول آن، هر دو تیم به فکر گل نخوردن و بسته نگه داشتن دروازه خود بودند.

به نظر می‌رسید پرسپولیس و استقلال با مربیان خارجی و گرانت‌قیمت خود، این بار دست کم عملکردی هجومی را ارائه دهند اما نه اوسمار مربی برزیلی پرسپولیس و نه ساینپتو سرمربی پرتغالی استقلال، برنامه جسورانه‌ای برای رسیدن به دروازه حریف نداشتند و تجمع بازیکنان جلوی دروازه خودی را ترجیح می‌دادند.

پرسپولیس بازی را با مالکیت توپ آغاز کرد و عملکرد بهتری در دقایق ابتدایی داشت، هرچند که این مالکیت منجر به موقعیت خطرناکی نمی‌شد. البته یکی دو بار اوستون اورونوف ستاره ازبکستانی پرسپولیس در موقعیت‌های خوبی قرار گرفت که توانست به سمت دروازه استقلال ضربه بزند اما هر دو بار با جایگیری خوب آدان دروازه بان استقلال مواجه شد و کاری از پیش نبرد. در نیمه اول، استقلال هم روی یک حمله خطرناک می‌توانست به گل برسد اما پیام نیازمند با واکنش‌هایی که البته چندان مطمئن

نیبود توپ را دفع کرد. نیمه دوم اما استقلال شروع به مراتب بهتری داشت و می‌توانست در دو موقعیت عالی به گل برسد که بی‌دقتی مهاجمان این تیم و عملکرد خوب پیام نیازمند مانع گلزنی آنها ها شد.

بعد از این موقعیت‌ها، گویی پرسپولیس‌ها بیشتر به آسیب‌پذیر بودن لایه‌های دفاعی خود پی بردند و به همین دلیل سعی کردند راه‌های نفوذ استقلال را ببندند. در این نیمه توپ بیشتر در میانه میدان در جریان بود و دو تیم توان چندانی برای حمله کردن از خود ستاره‌های دو تیم و انتظار یک بازی هجومی بدون هیچ دستاوردی با یک تساوی خنثی به پایان رسید.

لیخندی که در پایان بازی بر لب همه اعضای دو تیم دیده می‌شد، به خوبی ثابت می‌کرد که همه آنها از این نتیجه راضی هستند.

حضور پررنگ لژیونرها در دربی ۱۰۶ تهران

ترافیک خارجی‌های دربی اولی

Esteghlal F.C.

Persepolis F.C.

دربی ۱۰۶ تهران برای اولین بار با حضور گسترده لژیونرهای تازه‌وارد برگزار شد. استقلال با چهره‌های خارجی جدیدی همچون آدان، جنپو، منیر الحدادی، آسانی و رستم آشورموتاف وارد میدان شد و در سوی مقابل، پرسپولیس نیز با پیفوما-هرچند از روی نیمکت - و سیز اوریبه به استقبال این مسابقه رفت. این ترکیب تازه‌نفس خارجی شانس ایجاد تغییر در روند بازی و غافلگیری هواداران را به شکل قابل‌توجهی افزایش داده بود. اگرچه پیش از بازی گفته می‌شد باکیج به دربی می‌رسد و منیر این مسابقه را از دست خواهد داد، اما اعلام ترکیب دو تیم تمام معادلات را تغییر داد؛ باکیج از حضور در دربی بازماند و منیر در ترکیب ثابت استقلال قرار گرفت. حضور بازیکنان و مربیان خارجی در تاریخ این رقابت قدمتی طولانی دارد. زدراکو رایکوف اولین مربی خارجی، آلن ویتل اولین بازیکن خارجی و عیسی ترانوره اولین گلزن خارجی در تاریخ دربی بوده‌اند. در میان روگرداران خارجی نیز بشار رسن و رافائل سیلوا با هفت بازی، ایمون زاید با سریع‌ترین و تنها هت‌تریک خارجی و نیلسون کوریا جونیر با چهار گلین شیت و ۴۰۵ دقیقه بسته نگه داشتن دروازه، نام خود را ماندگار کرده‌اند. اهمیت حضور خارجی‌ها در دربی ۱۰۶ از آن جهت بود که با قرار گرفتن این بازیکنان در ترکیب دو تیم، می‌شد انتظار داشت هواداران شاهد روبرویی جذاب‌تری در جریان مسابقه باشند. منیر الحدادی با تجربه حضور در لالیگا، آشورموتاف با قدرت دفاعی بالا و اوریبه با فیزیک بدنی برجسته، مجموعاً اتفاق ویژه‌ای را رقم زدند که ظاهر این دربی را نسبت به بسیاری از مصاف‌های گذشته استقلال و پرسپولیس متمایز کرد. اگرچه نتیجه برای کمتر هواداری خوشایند بود.

خانه‌به‌دوشی استقلال و پرسپولیس تمام می‌شود دربی برگشت در ورزشگاه آزادی؟

۱۰۴ نیز در همین ورزشگاه برگزار شد و پرسپولیس با گل محمد حسین کنعانی‌زادگان از روی نقطه پنالتی به پیروزی رسید. اکنون این شهر برای دومین بار به «پایتخت موقت سرخابی‌ها» مبدل شده است. دربی ۱۰۶ با شور و هیجان خاصی پرسپولیس از ورزشگاه‌های پارس شیراز و امام رضا(ع) مشهد اتخاذ و به طور رسمی به سازمان لیگ اعلام شد. اگرچه شهر شیراز با چمن‌های سبز و هوای معتدل تا آخرین لحظات یکی از گزینه‌های اصلی میزبانی بود، اما اراک با تجربه موفق سال گذشته، زیرساخت‌های آزمایش شده، نزدیکی به تهران و امکان کنترل بهتر جمعیت، بار دیگر این رقابت را به نفع خود پایان داد. در مهر سال ۱۴۰۳، دربی

۱۰۴ نیز در همین ورزشگاه برگزار شد و پرسپولیس با گل محمد حسین کنعانی‌زادگان از روی نقطه پنالتی به پیروزی رسید. اکنون این شهر برای دومین بار به «پایتخت موقت سرخابی‌ها» مبدل شده است. دربی ۱۰۶ با شور و هیجان خاصی پرسپولیس از ورزشگاه‌های پارس شیراز و امام رضا(ع) مشهد اتخاذ و به طور رسمی به سازمان لیگ اعلام شد. اگرچه شهر شیراز با چمن‌های سبز و هوای معتدل تا آخرین لحظات یکی از گزینه‌های اصلی میزبانی بود، اما اراک با تجربه موفق سال گذشته، زیرساخت‌های آزمایش شده، نزدیکی به تهران و امکان کنترل بهتر جمعیت، بار دیگر این رقابت را به نفع خود پایان داد. در مهر سال ۱۴۰۳، دربی

برگزاری دربی در زمین بی‌کیفیت خط‌کشی عجیب چمن ورزشگاه اراک

گزارش در اتفاقی قابل‌تأمل، دیدار حساس استقلال و پرسپولیس در ورزشگاه امام خمینی (ره) اراک برگزار شد؛ در حالی که کیفیت چمن این ورزشگاه نه‌تنها با استانداردهای یک مسابقه معمولی -لیگ برتر- فاصله داشت، بلکه برای میزبانی دیداری به اهمیت و هیجان دربی نیز به‌هیچ‌وجه مناسب نبود. تصاویر هوایی منتشرشده از ورزشگاه، وضعیت نامطلوب چمن را به‌وضوح نشان می‌داد و بار دیگر مشکلات زیرساختی استادیوم‌های فوتبال کشور را یادآور

خمیازه به جای VAR

دربی ۱۰۶ از منظر داور و مدیریت بازی، یکی از کم‌تنش‌ترین شه‌وارد‌های سال‌های اخیر بود؛ مسابقه‌ای که برخلاف سنت همیشگی دربی‌ها، هیچ صحنه چالشی در محوطه جریمه‌ها و هیچ برخورد مشکوکی که نیازمند مداخله VAR باشد، به ثبت نرسید. این امر فشار تصمیم‌گیری را به حداقل رساند و اجازه داد وحید کاظمی جریان بازی را با

اتکا به قضاوت میدانی کنترل کند. نبود لحظات پرریسک، از جمله تکل‌های مرزی، برخوردهای آستانه کارت یا جدال‌های تن‌به‌تن با احتمال خطای پالتی، باعث شد داور مسابقه بدون نیاز به توقف‌های طولانی، ریتم بازی را حفظ کند؛ موضوعی که برای هر دو تیم امکان تداوم ساختارهای تاکتیکی را فراهم آورد.

علاوه بر کیفیت پایین چمن، تصاویر

ترکیب غیرمنتظره نبرد سنتی نبرد تاکتیکی اوسمار و ساینپتو

پس از روزها گمانه‌زنی و ابهام، ریکاردو ساینپتو سرمربی استقلال، ترکیبی متفاوت و تا حدی غیرمنتظره برای دربی ۱۰۶ پایتخت اعلام کرد. مصدومیت‌های متعدد و وضعیت نامشخص برخی بازیکنان کلیدی، انتخاب ۱۱ نفر اصلی را دشوار کرده بود؛ اما ساینپتو با جسارت، تصمیمات تاکتیکی خود را اتخاذ کرد. خبر خوش برای هواداران استقلال، حضور منیر الحدادی در ترکیب اصلی بود. ستاره مراکشی پس از گذراندن دوره درمان فشرده، به ترکیب آبی‌پوشان بازگشت تا در خط هافبک هجومی و نقش بازی‌سازی، نقطه اتکای حملات استقلال باشد. نکته مهم دیگر، نیمکت‌نشینی روزبه چشمنی و اعتماد دوباره به امیرحمز زراقی نیای ۱۹ ساله بود؛ بازیکنی که در هفته‌های اخیر به مهره‌ای کلیدی در میانه میدان تبدیل شده و توانسته اعتماد ساینپتو را جلب کند. با تصمیم ساینپتو، آنتونیو آدان به عنوان شماره یک استقلال انتخاب شد تا مرز درخشش خود در دیدار با فولاد را بگیرد. در جناحین نیز یاسر آسانی و علیرضا کوشکی با سرعت و قابلیت‌های هجومی‌شان به میدان رفتند تا استقلال در این بازی حساس، دست بالاتر را داشته باشد. در سوی دیگر میدان، اوسمار ویره‌ا سرمربی پرسپولیس، در غیاب مارکو باکیج، ترکیب هجومی خود را با حضور محمد عمری در نقش مهاجم سایه و علی علویور به‌عنوان مهاجم نوک روانه زمین کرد. این ترکیب نشان می‌دهد اوسمار حساب ویژه‌ای روی علویور باز کرده بود تا شاید او بار دیگر دروازه استقلال را باز کند. ساینپتو و اوسمار هنوز طعم پیروزی در دربی را نجشیده‌اند؛ از همین رو هر دو با به‌کارگیری تمام ابزارهای تاکتیکی خود و معرفی ترکیبی متفاوت، تلاش داشتند در برابر رقیب سنتی‌شان به برتری دست یابند.

اوج‌گیری بازار سیاه بلیت در دربی ۱۰۶

پدیده‌های جهانی با ریشه‌های مشترک

نیبوده و در رویدادهای ورزشی مهم در سراسر جهان نیز مشاهده می‌شود. به عنوان مثال، در ال‌کلاسیکو، بلیت‌ها در بازار سیاه تا بیش از ۱۱,۰۰۰ یورو به فروش رسیدند. همچنین، در جام جهانی ۲۰۲۴ نیز پیش‌بینی می‌شود که برخی بلیت‌ها در بازار ثانویه با قیمت‌های چند صد برابر ارزش اصلی به فروش برسند. دلیل اصلی این اتفاق، کمبود عرضه بلیت‌های رسمی در مقابل تقاضای بسیار بالا است. این مساله، نشان‌دهنده یک چالش جهانی و تقریباً اجتناب‌ناپذیر است که نیازمند رویکردی هوشمندانه و مؤثر در مدیریت آن است. مدیریت این بازار می‌تواند شامل راهکارهایی نظیر سهمیه‌بندی منصفانه بلیت‌ها، نظارت دقیق بر فرآیند فروش آنلاین، جلوگیری از انتقال آزادانه بلیت‌ها و

نیبوده و در رویدادهای ورزشی مهم در سراسر جهان نیز مشاهده می‌شود. به عنوان مثال، در ال‌کلاسیکو، بلیت‌ها در بازار سیاه تا بیش از ۱۱,۰۰۰ یورو به فروش رسیدند. همچنین، در جام جهانی ۲۰۲۴ نیز پیش‌بینی می‌شود که برخی بلیت‌ها در بازار ثانویه با قیمت‌های چند صد برابر ارزش اصلی به فروش برسند. دلیل اصلی این اتفاق، کمبود عرضه بلیت‌های رسمی در مقابل تقاضای بسیار بالا است. این مساله، نشان‌دهنده یک چالش جهانی و تقریباً اجتناب‌ناپذیر است که نیازمند رویکردی هوشمندانه و مؤثر در مدیریت آن است. مدیریت این بازار می‌تواند شامل راهکارهایی نظیر سهمیه‌بندی منصفانه بلیت‌ها، نظارت دقیق بر فرآیند فروش آنلاین، جلوگیری از انتقال آزادانه بلیت‌ها و

که احتمال تصمیم‌های بحث‌برانگیز را به حداقل رساند. در نهایت، دربی ۱۰۶ نمونه‌ای واضح از تأثیر متقابل «رفقار بازیکنان»، «چیدمان کم‌برخورد» و «قضاوت بی‌حاشیه» بود؛ مسابقه‌ای که نشان داد گاهی نبود VAR در گزارش مسابقه، خود تبدیل به یک نکته فنی قابل توجه می‌شود.

از منظر فنی، آرامش دآوری به بازیکنان کمک کرد تا تمرکز بیشتری روی نبردهای میانه میدان داشته باشند و بازی بیشتر به سمت تقابل‌های موقعیتی و بسته‌بودن خطوط پیش رفت. فقدان VAR در صحنه‌های کلیدی، نه به‌دلیل نبود سیستم، بلکه به‌واسطه کیفیت مدیریت برخورد‌ها و فاصله‌گیری مناسب داور از توپ بود؛ عاملی